Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2013-237
d.d. 18 juli 2013
(mr. H.J. Schepen, voorzitter, mr. A.P. Luitingh en mr. J.Th. de Wit, leden, en mr. F. Faes, secretaris)

Samenvatting

Consument en zijn ex-partner hebben een hypothecaire geldlening bij de bank. In verband met de echtscheiding verzoekt Consument de bank om de ex-partner uit de hoofdelijke aansprakelijkheid te ontslaan. Consument stelt dat door toedoen van de bank de wijziging van de geldlening en het ontslag uit de hoofdelijkheid onnodig lang hebben geduurd en vordert het rentepercentage zoals genoemd in een offerte, die niet door de bank gestand is gedaan. Naar oordeel van de Commissie kan Consument geen rechten meer ontlenen aan die hypotheekofferte. De vordering van Consument wordt afgewezen.

Consument,

tegen

de naamloze vennootschap ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, hierna te noemen Aangeslotene.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:

- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het verzoek tot geschilbeslechting van Consument, ontvangen op 5 oktober 2012;
- het verweerschrift van Aangeslotene;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Aangeslotene.

2. Overwegingen

De Commissie heeft het volgende vastgesteld.

Tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening heeft niet tot oplossing van het geschil geleid.

Beide partijen zullen het advies van de Commissie als bindend aanvaarden.

Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 24 mei 2013 en zijn aldaar verschenen.

3. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

3.1. In 2005 heeft Consument met zijn (inmiddels ex-) partner een hypothecaire geldlening bij Aangeslotene afgesloten voor een bedrag van € 206.000,-, bestaande uit twee aflossingsvrije delen en een beleggingsdeel.

3.2. In verband met de echtscheiding heeft Consument bij brief van 12 april 2010 Aangeslotene verzocht om de geldlening volledig op zijn naam te zetten en zijn ex-partner uit de hoofdelijke aansprakelijkheid te ontslaan. Uit een toetsing door Aangeslotene bleek dat Consument de lasten van een maximale hypothecaire geldlening van € 122.800,- kon dragen en dat een bedrag van € 83.200,- zou moeten worden afgelost. Aangeslotene heeft Consument tevens verzocht enkele ontbrekende stukken aan haar toe te sturen.

3.3. In juni 2010 heeft Consument aangegeven niet akkoord te zijn met de door Aangeslotene berekende maximale hypotheek. Aangeslotene heeft toen een nieuwe berekening gemaakt, waaruit bleek dat Consument, vanwege een gewijzigde toetsrente, een maximale hypothecaire geldlening van € 125.000,- kon dragen. Aangeslotene heeft dit per brief van 22 juni 2010 aan Consument medegedeeld en hem verzocht enkele ontbrekende stukken toe te zenden. Omdat Aangeslotene niets meer van Consument vernam, heeft zij in september 2010 het dossier gesloten.

3.4. In november 2010 heeft de vader van Consument telefonisch contact opgenomen met Aangeslotene. Omdat de vader niet als gemachtigde van Consument bij Aangeslotene geregistreerd stond, is Aangeslotene uit privacyoverwegingen niet met de vader in gesprek gegaan omtrent de geldlening.

3.5. In december 2010 heeft Consument via een tussenpersoon een aanvraag voor een hypotheekofferte voor een bedrag van € 140.000,- bij Aangeslotene ingediend. Aangeslotene heeft op 23 december 2010 onder voorbehoud van de juistheid van alle gegevens een offerte voor dit bedrag uitgebracht. Deze offerte is door Consument op 28 december 2010 geaccepteerd. In januari 2011 heeft Aangeslotene de inkomensgegevens van Consument ontvangen. Op basis van deze gegevens heeft Aangeslotene de aanvraag alsnog afgewezen en is de offerte van 23 december 2010 komen te vervallen.

3.6. In februari 2011 heeft Consument aan Aangeslotene te kennen gegeven dat hij alsnog een geldlening van € 140.000,- wilde. Aangeslotene heeft daartoe het dossier van Consument in maart 2011 nogmaals bekeken. Uiteindelijk is door Aangeslotene een hypothecaire geldlening voor een bedrag van € 129.800,- aan Consument verstrekt.

Uit coulance heeft Aangeslotene een rentekorting van 0,2% op het toen geldende rentetarief toegepast.

3.7. Per 1 april 2011 heeft Aangeslotene te kennen gegeven akkoord te verlenen betreffende het ontslag uit de hoofdelijke aansprakelijkheid van de ex-partner van Consument. Op 28 april 2011 is de akte van geldlening met hypotheek gepasseerd.

3.8. Consument heeft nadien Aangeslotene verzocht het lagere rentetarief toe te passen zoals vermeld in de offerte van 23 december 2010. Aangeslotene heeft dit verzoek afgewezen.

4. De vordering en grondslagen

4.1. Consument vordert dat Aangeslotene wordt veroordeeld tot vergoeding van € 8.127,80. Dit bedrag bestaat uit € 6.824,80 aan te veel betaalde rente en extra notariskosten ter hoogte van € 1.303,-.

4.2. Deze vordering steunt kort en zakelijk op de volgende grondslagen:

- omdat Aangeslotene eind 2010 niet met de vader van Consument over de geldlening in gesprek wilde omdat deze niet als gemachtigde van Consument stond geregistreerd, heeft Consument nu een geldlening moeten afsluiten met een hogere rente dan de rente van december 2010;
- door toedoen van Aangeslotene heeft het wijzigen van de geldlening en het ontslag van de ex-partner uit de hoofdelijke aansprakelijkheid onnodig lang geduurd. Door deze vertraging zijn er ook onnodige notariskosten gemaakt.

4.3. Op de stellingen die Aangeslotene aan haar verweer ten grondslag legt wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

5. Beoordeling

5.1. De Commissie begrijpt uit de klacht van Consument dat, wanneer hij (althans zijn vader) omstreeks november/december 2010 in gesprek had kunnen komen met Aangeslotene, Consument een hypothecaire geldlening met een lager rentepercentage (het percentage van de offerte van 23 december 2010) had kunnen krijgen. De Commissie dient derhalve de vraag te beantwoorden of Aangeslotene gehouden is om het rentepercentage zoals vermeld in de offerte van 23 december 2010 op de inmiddels gewijzigde geldlening van Consument toe te passen.

5.2. Vaststaat dat Consument in april 2010 Aangeslotene heeft verzocht zijn ex-partner te ontslaan uit de hoofdelijke aansprakelijkheid voor de hypothecaire geldlening. Aangeslotene heeft in het kader hiervan een tweetal berekeningen gemaakt over het maximaal door Consument te lenen bedrag. De laatste berekening dateert van 12 juni 2010. Aangeslotene heeft in september 2010 het dossier gesloten omdat zij niets meer vernam van Consument. Ook staat vast dat (de vader van) Consument eind 2010 via een tussenpersoon een aanvraag voor een hypotheekofferte voor een bedrag van €140.000,- bij Aangeslotene heeft gedaan. Aangeslotene heeft onder voorbehoud van de juistheid van alle gegevens op 23 december 2010 een offerte uitgebracht. Aangeslotene heeft deze financieringsaanvraag uiteindelijk afgewezen. De offerte is daarmee komen te vervallen.

5.3. Nu de offerte van 23 december 2010 is komen te vervallen, kan Consument naar het oordeel van de Commissie geen rechten meer ontlenen aan deze offerte. Daarnaast is het de Commissie niet gebleken dat Consument, nadat de offerte van 23 december 2010 is komen te vervallen, terstond een nieuwe aanvraag voor een lagere geldlening bij Aangeslotene (al dan niet via de tussenpersoon) heeft gedaan.

5.4. Ten aanzien van de stelling van Consument dat Aangeslotene in november 2010 ten onrechte niet in gesprek wilde met de vader van Consument omdat deze niet als gemachtigde geregistreerd stond, oordeelt de Commissie als volgt. Hoewel de Commissie begrijpt dat Consument en diens vader dit als zeer belemmerend hebben ervaren, heeft Consument onvoldoende aannemelijk gemaakt dat, wanneer dat gesprek wel had plaats gevonden, Aangeslotene toen een voor Consument aanvaardbare offerte had uitgebracht. Daarbij neemt de Commissie in aanmerking dat Consument kennelijk de uitkomsten van de eerdere door Aangeslotene uitgevoerde berekeningen van de maximaal te verstrekken hypotheek niet heeft willen accepteren en in december 2010 via de tussenpersoon nog steeds een veel hoger bedrag vraagt dan uiteindelijk in maart/april 2011 door Aangeslotene wordt verstrekt. De vraag of Aangeslotene al dan niet terecht heeft geweigerd met de vader van Consument in gesprek te gaan, kan derhalve onbesproken blijven.

5.5. Voor zover Consument stelt dat het wijzigen van de geldlening en het ontslag van de ex-partner uit de hoofdelijke aansprakelijkheid door toedoen van Aangeslotene onnodig lang heeft geduurd, is de Commissie van oordeel dat Consument onvoldoende feiten en omstandigheden heeft gesteld ten aanzien van deze stelling. De stelling is derhalve onvoldoende onderbouwd om tot gehele of gedeeltelijke toewijzing van de vordering te kunnen leiden.

5.6. Ten aanzien van de door Consument gevorderde notariskosten is de Commissie dan ook van oordeel dat Consument niet heeft aangetoond dat deze kosten het gevolg zijn van verwijtbare gedragingen van Aangeslotene. Dit onderdeel van de klacht kan dan ook niet voor toewijzing in aanmerking komen.

5.7. Al het voorgaande leidt tot de conclusie dat de vordering van Consument moet worden afgewezen. Alle overige door partijen ingebrachte stellingen en argumenten kunnen niet tot een ander oordeel leiden en zullen derhalve onbesproken blijven.

6. Beslissing

De Commissie stelt bij bindend advies vast dat de vordering van Consument wordt afgewezen.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor kifid.nl/consumenten/wie-behandelt-mijn-klacht/4#stappen-plan.